

VOSÍ ŘEKA

Jaro 1991

T.O. DUTĚ HLAVY

V PRÍŠTÍM ČÍSLE - JARDA ŠVESTKA PÍŠE Z KANADY.

ČTENÍ PRO OSADNÍKY A KAMARÁDY Z PROTIVÍNA

★ VYDÁVÁ ★

TO. ČERNÝ HAVRAN

PROTIVÍN

.. Přijalo jaro. nosí z nás znovu sbalí torny, znovu se sáhnou těžit z rámcí přírody. Jako každoročně se setkáte někde s kamarády a rytar a potom znovu začne to sezóněné toulání. Na svazích protivínských hor se hráčkové zalesenají buky, nad krajinou potápnou bílé aloučky racká a vzduch podivně zavoní. Anovu té to potápné tam do svobodnejch vrchů žunavy, na starej camp Zlatozop, na krutou struku okolo Vesí řeky, vidíš jak světou samanky a blatouchy na zelená potoce a cítíš voňavou albu mezi kopcí. Když čas není, sájdeš na posvátnej camp na kamejku kde znovu poznáš, že smřčky zase poprostly, že jsi zase o rok starší. V lesích potkáš i skauty - i oni běží vstříc krásnému toulání i dobrodružství. I tyhle nejkratší jednodení venčry po naší krajíně tě poskytnou sponstu radosti a zábyvy. A proto kamarádi burá do lesů a do přírody. Vždyť nic krásnějšeho není. Kde miluje přírodu není špatny člověk.

.....
V O S Ě Ě L Ě - J . R . O - 1991 - číslø . 37. osadní časopis .
.....

. P R Í L . EGK

- venku apríl
jak prvního v tomhle měsíci
a ohně teplo
jen sbejvá něco apíot si.

stej si ať hodně dní je od jara
takovejch jak dřív, jako na stara
kdy parta dobrá vyrazila
abylo jen pár těch co vanár nesradila

- ve dnech přístích, plněch naděje
ta myšlenka, ta pořád hřeje
jen pár dní je nám dopřáno
bejt volný
tam kde se modrý nebe máje
o tom již bylo napsáno.

Den kousek trespaký poesie
oživí starý vzpomínky
a víš, že osada pořád žije
tak jako naše slezinky...

.....
Z R C . D L O - Přijdeš domů s práce utahaný, dneška byla perná šichta .
..... mistr tě nastvát, kluci taky moc nepřidali, v očích máš je-
ště plamen autogenu, ruce samá jízva od ostrého plechu, v hlavě neklid, nervy
hráji, koukneš se na sebe do zrcadla a dveří... se těbám, vypadám jako nějaký
starej utrhanej chlap. Mošile u krku kurtí, usta se šklebí, v duchu málem ještě
nadáváš - v tom arkneš, vzpomeneš si, vždyť on je sneška pátek... už vás začne li-
tat. - Celta, ucírna, deka, konzervy, ohleba, más, ještě korení a takové ty malič-
kosti - má všechno? ha, lílice - letí do kapsy, připravené bundy, strhout košili, te-
silky vyměnit se zandestráky, selenou munda, pohory, klobouk, popadneš usdu, sirky
..... otaš...

a hotovo, mohu jít. - Arkasš do zrcadla a s uspokojením zjistíš, že vypadáš líp, spokojeněji, v očích hoří jiné plamínky, saponěls na mrzutosti, boty už nedají pokoj, jedeš. A po cestě na nádraží ti dojde, že jsi v tom zrcadle viděl dvě rosdilné tváře, dva lidi. Je ti dobře, že můžeš být tím druhým, že můžeš jet van. Je ti trochu líto, že možná znají jen tu první tvář.

MOUL.

ZR STŘECH ARONIX ..... UTOPENEC ..... L.O. Minnetaki 74..

Je tu zase jaro-konec března a začátek dubna, to znamená, že jedeme na horní hranici. Zkrátka jedeme na vandr a to je hlavní. Jedna novinka se udála, po dvou letech jede s náma kamarád Jude-šit který trpěl v zeleném sukně dva roky v Berouně. Jedou i Šunka, Kapka, Bejk i Vorlík. Konečně je s náma borovej kopec a před náma krásný údolí s alejnem u Fodedvor. Že skály se na nás směje jeskyně a zase se cítíme jako doma. Po rychlém obědě se rozhodliše po okolí, je znát, že civilizace se dostavila i sem. - Ale co to? Po proudu od Blatokopa se blíží skupinka lidí. Šunka rychle depil posladní sasu piva s láhve, člověk nikdy neví, a jako všichni čeká kdo, že to je. Mile nás překvapuje, že jsou to kamarádi s píseckých Daltonů. Kluci mají za sebou Štraku po řece, až od hradu Hus. Slunce počalu zalézá se Šoubín a tak se doalouvá, že půjdeme na pivo k něčce do Záhrdí. Je to naše milá hospůdka nahofe ve stráních. Kytary zní, zábava je v plném proudu. Kamarád Vasil svítěl v soutěži o nejškaredějšího trempa, těsně sledován Vorlíkem s naší osady. - Ráno hoří ohně na campu pod jeskyní-vydatná snídaně a jde se dolů po řece puěr Husinec. To jsme ještě nevěděli co nás čeká a nemine. Všechno to savinil Šnek kterej se chytivě podíval s hráze Husinecké přehrady na jesero. Obrátil se k nám a flegmaticky pronesl: "hele vona tam dole plave utpovec". A taky, že jo. Dole hned a paty hráze plaval utopenec jak má být. Voda nad turbinou ho počalu obracela a tak byl i ko živej. Na chvíli po našem oznámení hráněma tu byl pohřebák i VB. Policiej dokonce položil otázku, jestli to nebyl nikdo s náma a jestli jsme utopence neznali, možná, že chtěl položit otázku jestli jsme ho tam nehodili. - Vše se pak rychle vysvětlilo-byl to jakýsi Bohouš Vařílek s nedalekého Mexika, strunkovic do vody se vrhl prý asi deset minut před našim příchodem. Bylo po náladě.

Ten den byl na programu jen a jen utopenec. Večer jsme dorazili až do Sedkova a v noci jsme spali ve stodole za vsí. Šoc byla divoká. Plná skřeků a přerušovaného spaní-utopenec jistě obcházel za stodolou. Vše znovu rozsvítil Šnek. Ráno vykoukl se vrat stodoly a povídal jako by nic: "hele vono napadlo metr bílího sněhu". A taky, že napadlo. - Na vandru tenkrát ještě bylo těhle pár kamarádů- Ušák, Drátěnka, Vasil, Jifina, Klondák. To nám jaro pěkně začalo...

Víte, že... jedna přesná rána stála letos západního lovců, na vysokou avěj/ v průběhu od 3-9 tisíc marek-bašant 19 marek a nejvíce platil stfelec za uloveného jelena v Poněšické oboře - 23 900 marek. ....

SPOJOVACÍ ČLÁNEK MEZI OPICEMI A ČLOVĚKEM - TO JEME MY

K.L.

..... ŠUMAVSKÉ JEZERA ....

Zájem o šumavská jezera nyní značně stoupl. Jaká vlastně jsou? Tak tedy. Největší je Černé jezero s plochou 18 hektarů-druhé je jezero Šertovo-10 hektarů- třetí jezero má 8 hektarů a 7 hektarů má Velké Javorské, Prášílké má 4 a Koklanské slabé 3 hektary, stejně jako malé Javorské. Jezero Laka leží nejvíce a je o něco větší než malé Javorské. / 1096, hloubka největšího-Černého jezera je 40,2 metru. Plošné jezero je druhým nejvíce položeným na Šumavě, 1096 Nemahraditelná je atmosféra tajemnosti okolo jezer - však uvidíte sami při vašich cestách. .... M .....

To bylo ještě v dobách kdy k nám do města jezdili na sleziny kluci z Netolic. Bydlel tam i náš osadník Niklák a tak jsme se i navštěvovali na různých akcích. Zrovna na slavného prvního máje přišla pozvánka aby jsme se účastnili stavění máje a večerní posezení s hudbou a pečeným beranem u ohně. Což o to berana každé chtěl ochutnat, ale i tak se každé měl na pozoru. Už z dříve jsme věděli, že trempování o slavném svátku práce je nebezpečné a hoštapleři jsou ve střehu. Vždy bylo všude plno policajtů a jejich pochopů v podobě pomocníků. Ale přece se k vůli tomu nebudeme strachovat a nepojedeme. Dopadlo to jako vždy. Jel se ven. - Na nádraží v Netolicích po nás okamžitě koukal zdejší uduvač jako upír. Hned také zmizel za rohem a jistě vše běžel oznámit: "Pozor-do města přijeli trempové". Flek na kterým se stavěl máj byl v pěkném údolíčku. Nebylo to tak jednoduchý vztyčit obrovské máj, ale i to se podařilo a večer začal program. Hrála zde kapela zdejších kamarádů "T.O.Kláster" a na ohni voněla beraní mrtvola. - Ráno nás zbudila znovu hudba. Ale bohužel z jiného soudku. Z ulic městečka řízně vyhrávala dechová hudba. Občané města se připravovali na oslavu májového dne-na tak dlouho očekávanou májovou manifestaci. - Kamarád Štěně dostal ten bláhovej nápad,dát si ve městě klobásku-přece o takovej slávě je tam musí prodávat. Dlouho nás nemusel přemlouvát. Sbalili jsme terny a vydali se k slavnostně ozdobenému městečku. Přišli jsme akorát. Z budov se na nás usmívalo několik státníků a z chodníků a oken na nás s hrůzou koukalo mnoho lidí čekajících na již jdoucí průvod. Nelíbali se jim naše maskáče, terny, stetsony-nelíbilo se jim, že si někde může dovolit takhle slavit tento den. Jedna babka se pokřížovala a dědek s mávátkem vedle ní si uplivil na chodník. Konečně - stánek s toužebnou klobásou byl v dohledu. Nebylo nám však dopřáno k němu dorazit. Ze zástupu se vinořil starší staršina a zavelel opustit ulici. Prvomájový had se již blížil. Okamžitě nás pořadově zavedl do postraní slepé uličky a začal nás rafinevaně vyslýchat. Kdo vás sem poslal? Kolik je vás okolo města? Kde je váš nadřízený? - Koukali jsme na něj jako daňlove. Vedle smykem přistál služební moskvič a náčelník zdejšího oddělení převzal výslech. Rázně nám domlouval, že neděláme dobře-celá republika slaví svátek práce a vy se tady flákáte a budíte pohoršení. Šunka mu vysvětloval, že jsme také včera slavili, že jsme také přispěli k výzdobě stavbou májky. Náčelník zařval, že to je buržoasní přežitek a že se to přístě zakáže. Šunka se nechtěl dát, znovu něco pronesl a to neměl. Příslušník velitel se na něho zkoumavě zahleděl a zasyčel: "člověče vždyť vy jste nějak vopilej" - Šunka s ledovým klidem prohlásil, že v tomhle státě je hamba vystřízlivět. To bylo zlé. Následovala kontrole průkazů a rozkaz strhat z rukávů osadní domoviny. Žit se ohradil, že na to nemá nikdo právo, že si v tom případě bude stěžovat. "Když to nesundáte sami, tak vás vodvezeme na stanici a tam uvidíte. Co dělat-sundali jsme domoviny a rychle je strčili do kapes. Pak následoval trest: do jedné hodiny opustit město-vyhoštění. Právě začala hudba hrát internacionála příslušníci salutovali a po jejich vzoru salutovali i pomocníci. Jejich ruce vzlétly k baretkám s anténkou. Počkalo se na vlak a pryč odtud. Asi za tři neděle přijeli na slezinu do Protivína heši z Netolic. Sdělili nám, že náčelník který nás kontroloval a poručil sundat osadní domovinky se zastřelil z jakéhosi důvodu za městem. - Šunka a Žit dodnes tvrdí, že se náčelník příslušníků zastřelil ze strachu, že si na něj půjdou stěžovat za stržené domovinky. Na prvního máje se děly věci.

dle kronik T.O.Minnetaki 77

.....
do by si myslil, že dýše a žije jen pro sebe, aby sám svůj život zvelebil na kor druhých a vykeřistění druhých, ten ztratí život svůj, přijde o něj. Dožije odejde a nebude znát, že tu byl. Protože žití znamená být užitečný a prospěšný. A člověk žije jen tolik, nakolik je prospěšný.

Do rukou se nám dostala stará mapa dalekého kraje plného hor a lesů. Jedeme tam na vandr a zažijeme dobrodružství s podivným tvorem který za sebou zanechává šestiprstou stopu. Ido to je? Hora nad námi se zve dle starousedlíků Umrlčí hlava. V noci u mlejna nám někdo mapu krade. Starý kmet kterého náhodou potkáváme nám vypravuje, proč se tak hrůzně tento kopec jmenuje. Uhceme se dozvědět více o šestiprstém, o jeho hrozném kvilení i o celém kraji. Vracíme se proto zpět o několik týdnů na to. Bez Lorda, ten již s námi není. Rozděláváme oheň a lákáme k němu neznámého tvora. Povedlo se hrozný obyvatel těchto lesů se objevit u ohně. On prchá na jednu a my na druhou stranu. Máme před sebou ještě pár dní volna - budeme pátrat dál.

Noc po útěku od strašidelného ohně proběhla v klidu. Ráno bylo studený jako peří čumák, drobně mžilo a mlha se válela mezi stromy. Dále v údolí, někde na silnici houknul autobus a osval se rejhot hučí. Sbalili jsme torny a šli dolů do vsi. Blahodárně nás zasáhla civilizace. Atmosféra normálního života zde byla úplně jiná než na druhé straně hory. Tam bylo mnoho tajemného a možná i nebespečného. - Zakoupili jsme proviant a podle mapy kterou jsme měli sebou jsme se vydali naspět do lesů, kde nás včera večer potkalo tolik příhod. Kobra si vzpomněl na starou mapu a všichni jsme litovali její stráty a sanadávali si na zloděje který nám jí u říčního mlýna v noci ukradl.

Děšť tiše šustil do listí a kapradiní u cesty-příroda začala bejt pěkně s toho mokra nacucaná. Znovu jsme začínali mít v těle podivný chvění, všichni jsme věděli proč. Znovu se ponoříme do kraje kterej háje jednu podivnou a svláštní událost za druhou. Znovu jsou našim cílem skalní útvary okolo padlé rozhledny a místa spojená s šestiprstou stopou. - Chybou bylo, že mapa kterou jsme měli nyní sebou, byla pouhá turistická mapka a oblast kterou jsme procházeli byla do ní zakreslená jen sběžně-byl zde totiž velký vojenský pohraniční prostor. Nebylo na ní vyznačeno žádných cest-jen pár větších říček, vrchů a důležitějších bodů. Proto jsme sačali bloudit lesem. Již po druhé jsme se dostali na křižovatku cest, kde na obrovském dubu byla podobizna sv. Huberta. Znovu jsme epustili hubertovu křižovatku a šli cestou co pravděpodobně ležel náš skalní cíl. Kobra znovu proklínal zloděje naší staré mapy-mapy pkerá měla vše to naše trápení na svém triku.- Přece jen jsme po hodině cesty narazili na rychlé běšící potok-spěchal prudce ze svahu a nesl sebou spousta spadaneho bukového listí. Mlha houstla a nepříjemné mžení se změnilo na pěkně hustej děšť. Podle mapy které jsme jen málo věřili jsme znovu přicházeli do míst okolo vrcholku-ale z druhé strany. Začali se objevovat skalní útvary-ale jiné než ty co jsme již znali. I zde byl okolo prales. Škoda, že bylo takové peří počasí, jistě by byl z některých míst docela pěkný výhled na okolní kraj. - Šli jsme mlčky, všichni jsme věděli, že zde někde žije stvoření které nás již několikrát tak postrašilo svým nářkem a naposled i svým zjevem. Pom a Kobr měli za úkol hledat v rozmoklém břehu potoka stopu s šestiprsty a ostatní byli ve střehu. Pícho pralesa přerušil pojednou šustot nad náma. Vidět tam sice nebylo, ale do ramen a zad tlouklo mnoho kamínků a zeminy. -"Pozor- ke stěně" zař Kobra. Hodili jsme sebou podle jeho vzoru pod skalní převis k patě balvanu. Právě včas. Bouře žulovějch kamenů se přihnala hned na to. Srdce se nám zastavila. Je přece nebyla náhoda. Někdo na nás to kamení úmyslně pustil. Někdo nás chtěl pohřbít pod kamenou lavinou. Děšané. Pom chtěl ihned prchnout z tohoto místa, ale Kobra ho strhl zpět na zem. Pak nám rozumně sdělil svůj úmysl. "Zůstaňte ležet-jestli nás někdo chtěl odkráglovat tak se jistě přijde podívat jestli se mu to povedlo. Nikdo neodporoval-bylo to logické. Vrah se přece vždy chodí dívat na své oběti-vždy se vrací zpět. Dostali jsme se to zase do pěkné polízanice. Vyndali jsme z pouzder nože, pevně je stiskli a čekali co se kde hýbne. Mlha se proháněla mezi žulovými kvádry, děšť znatelně znovu nabyl na síle a zeshora sem tam ještě spadlo pár malejch kamínků. Pomalu čtvrt hodiny jsme se tiskli k sobě a nic se nedělo. Kobra však neoblozně velel- "ležte ještě chvíli, jistě někde přijde". Zem byla vlhká.

Jš to trvalo dost dlouho. Čekání na něco nás přestávalo bavit. Děšť protivně pákal pod balvan, nebo spíše převis pod kterým jsme leželi. Ještě, že tu byl, jinak kdo ví. "Pss" - zasýčel Kobra, někdo k nám jde. - Vopravdu-ještě nikoho nebylo vidět, ale slyšet bylo jasně. Ozval se zvuk jako když padne kámen na kámen a pak další. Někdo se prodíral v mlze před náma kamenou sutí. V mlze u skaliného mostu se v mléčné mlze objevil člověk. Byl to sice jen obrys postavy, ale okamžitě jsme poznali, že to není šestiprstej návštěvník od včerejšího ohně. Přitiskli jsme se jeden k druhému a pevněji stiskli nože. Postava popošla opatrně ještě kousek a hleděla do míst k sesuvu. Zatracená mlha-nebýt jí, bylo na toho lumpa pěkně vidět-ale on by zase viděl na nás. - Třeštili jsme oči do míst, kde zůstal přichozí stát a toužili poznat kdo to je. Vidět jeho tvář a zapamatovat si jí. Kdo nás zde chtěl ukamenovat? Jak mohl vědět, že tudy půjdeme? Na hlavy se nám snesl další příval hlíny a kamené drobotě. Nahoře nad námi se cosi hnule a lesem se ozval známěj skřek -úpění šestiprstého tvora. Lekl jsem se tak, že jsem se okamžitě postavil a znovu si sedl- srazila mě zpět ráno e strop nad náma. Mlhavec na chvíli ztratil pro nás zajímavost. Vyušil toho a pr letěl okolo nás jako šipka, zanechávaje jrn zvířenou mlhu za sebou. Kobr začal hrozně vyvádět. Drželi jsme ho a uklidňovali. Jen pořád opakoval: "což jste ho nepoznali-což jste ho nepoznali?" - Ne, nepoznali byl to velkéj fojr. "Ale kluci to není možný-což jste ho nepoznali? - To nemůže být pravda.- Byla to pravd

Kdo z vás přečetl článek "KOUPEL POD HUSEM" jistě jste poznali kdo, že dotyčný článek psal. Pak vše co nejrychleji sdělte kamarádovi SHOORYMU neboť kdo bude nejrychlejší-bude odměněn - neváhejte a běžte rychle -odměna čeká.
S O U T Ě Ž - S O U T Ě Ž - S O U T Ě Ž - S O U T Ě Ž

Když mi bylo šestnáct, zavedl mě Joe Webster do nevěstince v Houstonu. Říká se, že taková zkušenost je pro mladého člověka k nezaplacení. Ale nemyslím. Léčení mě stále všehovšudy třicet dolarů.
 ooooo

Zakazovali mi dlouhá léta chodit s Marry, ale já jsem s ní chodil dál. - Nechtěli mi dlouho dovolit nosit u sebe bouchačku, ale já jí nosil. Nesměl jsem navštěvovat bar, ale já ho navštěvoval. Tak mi to jednoho dne všechno dovolili. Ale budete se divit. Já jsem to přesto všechno dělal dál ...

HOUBY- HOUBE HOUBY- HOUBY- HOUBY část . 9 . HOUBY - HOUBY - HOUBY -

Jednou z jarních hub je čirůvka májovka roste i v parcích a na lesních loukách. Najít jí můžete na svazích Rabině pod akáty u cesty směr Ždár. POZOR. Kdo chce tuto houbu sbírat, musí jí dobře znát. Je velmi podobná závojence jarní-ta je sice jedlá, ale závojenka olovnatá je nebezpečná jedovatá houba. Proto POZOR.

Všichni jistě znáte hřib hořčák jnak také žlučník. Roste jich někde požehnaně v lesích Rabině, Hájku i Zadního Boru. Otiskujeme recept n jejich požití- **HŘIB ŽLUČNÍK NA SI NINĚ** - očištěné houby nakrájíme plátky, Slaninu na kostičky, dáme n pánev-když zesklovatí přidáme cibli-a pak plátky hub. Dusíme 20 mi Když přebytečná voda vysmahne přime vejce-dosolíme. Po dokončení živá chuť mizí a smaženice má pikantní chuť. Neochutnáváme během vaření-hořkost by zůstala dlouho v ústech. Dle doktora Kubičky je hi žlučový nejedlý nepůsobí otravu. Vřak quin sabe? -

SOUTĚŽ O PRVNÍ HŘÍBK R. 1991 0000

roce	1987	- JARDA	19. května
roce	1988	- JARDA	20. května
roce	1989	- ŽIT	24. května
roce	1990	JARDA	17. května

KDO VYHRAJE LETOS ?

Je měsíc sněhu a torzo osady Havranů máší bohumínskej expres nocí do Krnova. Královská pošta měla zpoždění a tak nás nikdo neavtoval. Tsvěžili jsme se - oparskou medovinou a vyrazili na průzkum Olafova města. Na rynku jsme potkali Jabkovu girls a za její pomoci jsme dorazili na slavné poutní místo "na Špicu". Odpolední slunce se na nás usmálo a zastínilo nás v hvozdech okolo města. Z cihouří cvilina jsme měli celej kraj i město jako na dlaní. Pomalu nastával soumrak když jsme dorazili obklikama do hospůdky, na již zmíněnou Špicu. Tam již bylo jako v žle. Pak konečně přišla spojka v podobě Svachty a s ním jsme šli k Donaldovi. Tam již voněl kotel gulášo kterej byl připravenej pro zítřejší korunovač. Korunovaci krále Olafa jenž slaví své první padesátiny. Dlouho do noci jsme si měli s hochy ze Smyku co povídat. - Nastalo ráno a Olafův velký den. Don O. Přesunuli jsme se do královského sálu "u Braka" kde se oslava bude konat. Celý den se sjížděli kamarádi a sál se jistě plnil. - Pak kamarád Long vztyčil vlajku T.O.Smyk-konnala se korunovace. Král Olaf Krnovský v hlásil Krnovskou monarchii-činž ještě zamotal klavu našim pánům poslancům, jakou teď asi ta naše rodná hroudka dostane zkratku. S královskou korunou na hlavě- šezlem a Čard /Čardy jsou oblíbené Olafovo cigárka/ v pravé ruce a jabčákovým drinkem v ruce levé dal Olaf povel k hodokvasu. Ale to ještě kamarád Jeff přečetl kroniku Olafova královského života. Zábava pokračovala. Kamarád Cyril zvedl devět židlí najednou-Pepa se zase jako indickej mág čokázal během hodokvasu třikrát uspat a zase probudit. - Šulda to chtěl předvést take, ale povedlo se mu jen se uspat. Je to teprve mág začátečník. Kapela Smykařů hrál jako vo život. Nevolek-toť bratr oslavence hrál tak, že bych mu k jeho přezívce přidal ještě jednu-kozmar. Hrál jako přetopenej kotel. Jednu písničku za druhou a věřim tomu, že když jsme přistávali na nádraží v Platan city, tak akordy z jeho kytary ještě tančily v místnostech královských. Ještě dodat, že do dění jsme se zapojili i my. Já to vodnes podebranou pravačkou ze strun basy a Bill svým hlasem. Bylo to fajn. Ale poslední stisk ruky a zase někdy

STIŽENÍ BRUMU

Všude na světě se najdou lidé, co rádi chodí do přírody. Nikde nemá tramping tolik specifických rysů jako u nás. Svěrázné obyčeje, výrazy, oblékání, zvyky, rituály, sportování, trampské časopisy, knihy i písničky. Jak čas běží je pamětníků začátků našeho trampingu stále méně. - Proto dávejte pozor na vysílání Čs. televize Praha. Za se ujala natáčení pořadu TRAMPSKÁ TRILOGIE-ve které se pokusila zachytit jak to vše začalo. - Ve vyprávění ožívají staré Svatojánské proudy z roku 1912, voraři, i historiky z osadního života. Vzpomíná nejstarší žijící autor trampské písně Tony Hořínek. Vzpomíná jak vzácným nástrojem byla kytara, na kterou trampové zpočátku uměli hrát jen tři akordy-většinou od Odur, říkalo se jim céduráci. I vytrvalí se naučili hrát podle Ingrišovy kytarové školy/pan Ingriš žije do dnes v USA/. Podle písniček jsou nazvány i jednotlivé díly trilogie: Vlajka vahůru letí, Kaka lučí, Půjdeme dál. Proto sledujte program mělo by to stát za to. .. dle T/O č.2.

Velký vandr začínáme na Podhradí, kde probíhá potlach kamarádů z osady F.O. Modrá reka. Vše probíhalo v normě, až do té doby kdy byla vyhlášena soutěž o největší nos. Došlo ke sporu "poroty" i finalistů Donald, Škoba, Riffel, ti měli naměřené nosy naprosto stejné, stejně dlouhé. Nakonec se rozhodlo, že los by nebyl fér, a tak došlo k remíze k všeobecné spokojenosti. -

po skončení potlachu jedeme vlakem z Opavy do Hanušovic, kde jdeme do hotelu na večeři. Hraje zde místní hudebník na harmoniku, nohou tluče buben, před ním je mikrofon do kterého strašlivě řve hověsím hlasem. Tento výkon nám všem zní ještě po 20 letech v uších jako moskový střes. Krakurse do pivovaru se nekonná a tak přejíždíme do st. města p. Sněžníkem. Zdejší hospodský se s námi dává do řeči. Odrasuje nás, že na Kralické Sněžníku je to slé-rozhledna i restaurace jsou zrušené, a štraka je to plná utrpení. - Jdeme tedy dobrých osm kilometrů na Fastviny. Long tu byl se Šaldou a tak nás vede, k pěknému fleku na koupání. Přes den táboříme, vaříme a k večeru jdeme na pivo. Na přehradě se nám líbí. Sedí tu "pobřežní policie" - poručík nám radí, že můžeme jít o kousek dál, tam je jiná hospůdka, kde prej se každý večer hraje a schází se plno trempů. - Jo, hoši a kdyby přeloz tak jsou tam i prázdný stany, - tak tam v noci salaste- výběrčímu už to hlásit nemusíte, je stejně už večer sklaněnej. Tak ahoj a bavte se. Jsme s toho tak trochu paf, ale ta hrací hospůdka nás láká. Po chvíli vidíme velikou dřevěnou boudu, odkud se ozývá plác kátrajů-někclik kytar, benjo, mandolina i basa s harmonikou a dokonce s vosembouchem. S chutí si pospíváme. O půlnoci vše končí a venku prší. Bere-me zavděk prázdným stanem kde nocujeme. Ráno opět prší, nasedáme na vlak a znovu jedeme do Hanušovic-jiná možnost není. Je ráno před pátou hodinou a před bufetem je fronta dělníků. Pani výčepní otvírá a nastává pravé pívání bílenství. Zmatek dělá zejména jeden alkoholik, který si bere najednou dvě piva-stoupne si se široka deprostřed bufíku, vůbec si nevšimá rozhněvaných mužů kolem a nasává. Teprve až vyzunknul obě piva, bere třetí a teprve pouští dalšího k pultu. - Cesta nás vede po modrý značce do Velkých Losin. Cesta je dlouhá a nebere konce. Stále mrholí a proto jsme mokry naskrz. Navštívili jsme samostatně losinecký zámeček, známý z filmu "Kladivo na čarodějnice" a pak jedeme autobusem na Černohoraké sedlo. Prší, prší-hostinský nám nabízí ve společné noclehárně nocleh za 15 Kčs, bereme všema čtyřma. Rozsvěťujeme nekré ohosy a jdeme dolů do výčepu, kde je teplo. Sedí zde turisté s MDR a Long jim předsdívá na "západní rasy". Srdí grošem a hrají si na velké pány. Vybírají si s jídelního lístku podle kolonky, až narasili na cenu 3.20 Kčs. Za chvíli se objevuje hostinský a podává na jejich stůl ošatku přikrytou utěrkou. Sotva poodešel do kuchyně celé osazenstvo u stolu se vrhlo na ošatku a když zjistilo, že tam je jen suchá brzda-sakabonili ksichty. Ještě, že jim hospodský přinesl dodatečně párek. Dopili malé pivo a jdou spát. - Ráno jdeme přes Jeseník do lázní Lipová, kde navštívujeme známé krápníkové jeskyně "Na posebí" Cesta dál vede do žlutých hor přes Dežmanovice do Holčic a naší slatě hospůdky "Látíká". Sedí zde známi dřevorabci a tak sráčíme stoly. - Přespíváme v naší oblíbené stodole kousek opodál. Je to boužel naposlady-aniž bychom to tušili. Brzy ráno jedeme domů-dovolená končí. Long a Sahir, mají ještě dva dny dovolené tak sůstávají. Potom hoši sedí a lahodně popíjejí, když kolem 11 hodiny přiletí někdo do hospody a křičí: "Lidi, stodola naproti hoši jako lagule-savolejte hasiče a VB. Vesnice je za chvíli vzhůru nohama. Stodola je nakřtěti celkem na samotě, takže vesničci nebespečí nehrozí. Long a Sahir sedí v hospodě celkem tumpachový a nemůžou se sebe dostat ani slovo. Hospoda je prázdná, hospodská dává klukům kastl piva a jde taky k ohni. Zatím hoši pijí a pijí, už jsou z prvního šoku venku a Long říká Sahirovi "pij kdo ví jak to s námi dopadne". Stále přemýšlí a jsou si jisti, že ohně není naší vinou. Nikdy totiž na takových místech nekouříme-je to tabu. Ale podezření je velké... čím více pili, tím více byli stršlivější. Ono to v takových situacích bývá. Potom se hospoda zcela zaplnila, přijelo pár policajtů a začal se psát protokol. Lidé hned ukazovali policajtům na naše dva trempy, ale kapitán VB vůbec nereagoval-budíh na ke oti-vůbec si hošů nevšimá, ba dokonce tvrdil-"kdepak trempové to být nemohli, i když zde nocovali, to jsou již ostříle-...oteč...

.....
ní hoši-ti to v žádném případě nebyli." - Long ze samé sympatie, by mu nejraději koupil flašku. Potom jeden policajt dovedl ke stolu dva asi 11 leté hochy-ti plakali a přiznali se, že ve stodole kouřili a když to začlo hořet tak vzali do zaječích. Jeden z nich byl od naší paní hospodaké. Dlouho do noci hovořili Long se Sáhirem s hospodakem. Skončilo to tím, že Long se Sáhire si vzali sebou bednu trunku a seděli do rána u doutnajících trosek stodoly a teprve teď se šťastně opili.
.....

S T O P Č S F R nobyl .
.....

Z dalekého okolí jsou vidět proklaté chladičí věže elektrárny Temelín. Nejen, že hyzdí krajinu pod Šumavou, ale nevěští nic dobrého pro náš kraj, zejména pro své okolí. - Nebezpečí, které znamená jaderná elektrárna Temelín pro Jižní Čechy a okolí, se velmi podceňuje. Mnoho lidí z Protivína dělá na stavbě elektrárny-věšci se jí proto zastávají-stačí když se jim dobře zaplatí a jsou ochotni mnoho důležitých věcí přehlédnout. Neuvědomují si, že v prostředí které oni pomáhají ničit budou žít jejich děti. - Nebezpečná není jenom samotná elektrárna ale i její odpad. Vyhořelé palivo z jaderných elektráren je silně radioaktivní, až tisíce let. Dokonce se proslýchá, že jeho skládka bude někde na Šumavě. Byl by to pěkný dárek budoucímu pokolení. Kromě tuhých odpadů vycházejí z jaderných elektráren během provozu radioaktivní látky do okolí-jednak komínem do vzduchu a také do vody-znovu to odnese Vltava nestačí, že je znečištěná špínou z Větřní-ještě bude radioaktivní. Paráda. Během let se nahromadí radioaktivní látky v okolí, dle slov odborníků se samojí okolní lesy-budějovická kotlina, zničí se třeboňské lesní bohatství. Máme vůbec právo něco takového připustit? Temelín to byla stavba kterou začali stavět komunisti a tak budeme v jejich demagogii pokračovat? Rozhodnout by měli moudří lidé, kteří mají charakter. Neměli by to být saměstnanci jaderných elektráren či jiných podobných institucí. - Temelínské věže vyčnívají z krajiny jako hroba a působí bolest jen svým vzhledem. - Krajinou jde i strach podložený neblahými zkušenostmi zastaralé technologie ruských reaktorů. Před rokem byla na staveništi i vláda a alibovalo se, že 3-4 blok se již nebude stavět a první dva se nahradí západními reaktory-moderními. V tisku však proběhla zpráva, že nám SSSR dodá především zařízení k atomovým elektrárnám v hodnotě 121 milionů dolarů..i? Ne pánové-pro nás obyvatele českého jihu, ale i obyvatele celé Evropy, potencionální oběti závislé pouze na směru větru a deště-pro nás je dohoda s bolševikem nepřijatelná. Nechte rusům jejich reaktory a najděme si jiného obchodního partnera. Ne partnera co stojí před vlastním koncem a nikdy mu nebylo možné věřit. Zachraňme naši přírodu dokud je čas. Rozhodněme sami v jakém prostředí budeme žít.
.....

..... Ž.....
Kamarádi, jistě máte každý svůj názor na zmíněné téma. Napište nám proto svoje mínění a napište co konkrétního dělat. - Proboha snad vám to není jedno. Každá věta, každé slovo, může mít svoji váhu- ještě snad není pozdě.
.....

Co proti bolesti hlavy ?

Jeden z kamarádů který má s touto nemocí zkušenosti-sejměna v pátek-nám nabídl svoji léčbu. Je prý ověřená-dostal recept od jednoho lidového léčara- tak tedy: Jedná se o koupel. Použijeme : vřes, šíšky chmele, květ levandule, nať máty peprné a mateřídoušku. Do vany dáme 100-250 gr této směsi a v této vonné lázni se koupáme 20 minut .Rychle se osuší a přikrejt houní. - koho bolí zuby je dobrý : 1/3 třezalky 2/3 slivovice-nechat louhovat 4 dny, pak potírat bolestivé místo. Pro zlepšení paměti: 2 lžice jasanových větviček, 1 lžice šípkových větviček do 3/4 vody. Vařit 8 minut pak scedit-pít po jídle asi 3 neděle. ... příště: rady pana RERDY ....
.....

.....
Ještě se vracíme k potlachu který jsme navštívili v roce 1990 na Říčkách .
Parádní počasí- 2.místo Sořiček/dětská soutěž/ 4.místo přeteh osad lanem.
ze 14 soutěžících/ 1.místo jako vždy Daltoni/. celkem asi 300 kamarádů, na
tlachu byla vyhlášena nová osada T.O.Toulavá. - Cesta přes barevné Vrážské
lesy-chvíle bloudění-rostou fajnový hříbky a křemenáče. Jo a čí, že to byl
potlach? Osady T.O. Spící hvězda-Písek. Kdy? 12. 10. 1990 .Dobry.

.....
Písecká osada T.O.Černý sup pořádala na Ostrovcích v hospodě u Rákosníka dne
27-8.90 promítání trempsých filmů. Vstup byl neobyčejný: 1.metrové prkno a
to o síle 20 cm a šíře 100 mm. Proč? Supáci staví na svém campu boudu.Proto.

.....
13.12.90. se konal 2.osadní slet Havranů. - Průběh zaznamenán v os.kronice.

.....
FOM - SEDUMNÁCTEJ -

ani Kain a ani Ábel
Lenin nebo jinej desperád
nevěděli co světa přinese
posději rudej stát.

Vznikl tenkrát na východě
kde vrah předčil Hitlera
pravda pak se projevila
kde násilí sađíná.

Ale to je historie
co nepoznal řádnej z nás
naši fotři poradili
rudej ohce nám zlomit vaz.

Mladí ti nám otevřeli
voči i ten skrytej hlas
študákům ten den krev tekla
za nás všechny
vždyť voni jsou jedni z nás.

Díky, chlapi, kamarádi
díky tobě Venco Havle
věř-že v trampech
vždycky najdeš oporu
a zlá myšlenka i rudej
zmizí-vytrátí se
všichni ochraňme svobodu.

.....
HUMOR.....LEGRACE..... SRANDA.....VTIPI..... ANEKDOTY..... S ÚSMEVEM...

Jak jsi spokojený v manželství?
Ptali se kamarádi - novomažela
Moc ne. Toužil jsem po ženě, kte-
rá by vařila jako moje matka a
vona zatím pije jako můj otec .

Nad hřbitove jde dolů cestou tramp.
Vtom slyší jak někdo hlasitě nařiká
nad hrobem."Tys neměl zemřít, tys ne-
měl zemřít"-Tramp se soucitně ptá :
Někdo z vaší rodiny?- Ale ne, leží ta
dy první muž mé ženy.

.....
Kamarád Joe se oženil a ohce před-
stavit kamarádům svoji ženu. Jeden
z nich se sarazí a šeptá novomanželo-
vi: Jak sis mohl vzít tak vošklivou
ženskou? Je hrbatá, kulhá, koktá, šilhá
..." - Můžeš mluvit hlasitěji, ona ta-
ky neslyší - odpoví Joe.

.....
PODMÍNKY- Namluvil si dvacítku, přís-
nou v jednom bodě: Musel nechat desí-
tku adát přednost vodě.

Sláva, sláva. Jaro je tady. Jako vždy nás pronásleduje starost kam, je to pojedeme oslavit. Dříve jak již bylo mnohokrát napsáno, stačilo mezi protivínskými trempstvem říci "vítání jara" a už se ozývalo "Židovo strouha" alias Židárna. Kam ale civilizace došla až pomalu pod slavnou "převís" a tak tam trempování pomalu zaniklo. Ale věci již ví kam. Znovu, již podruhé nás o toto trempskeá svátku přivítá náš domovské trempske kraj pod Koubínem naše Voší feka a camp Žlatokop. - V pátek večer se zapaluje slavnostně ohně a ráno začínají na Žlatokop-campu trempske klání. Soutěží se o znovu jedinečné placky který dělal-maloval kamarád Dejkal s písecké osady I.O.Phera. I soutěže jsou převážně dílem dejkala a ten se dokáže na soutěžících patřičně vyřádit. První soutěží je velká žlatokopecká. Jení to jen tak. Voda ve Voší fece je jako led-nohy sebou, aodrají, příšerně pálí, nehty se zimou ohýbají. Však ten kdo chce vyhrát musí do ledové vody. Jenom tam jsou rostroušené valounky slata. Valounky jsou v podobě měděných hrudek a dejkal s pomocníky je příšerně rozhodil do široké proudu. Mnozí hoši utíkají s vody hned po smocení palce-ale najdou se i tací stateční muži, kteří mají nohy modré, ale ve vodě rýžují písek na páncích a jídelních miskách. Jedním se statečných kovkop který trpí a rýžuje a rýžuje je kamarád Šašík s Milína. Konečně zazní pově: "prýč z rýžovišť" a soutěž končí. Prvním je kamarád ěit, druhý je fem a třetí již zmíněný Šašík. - Pak následují další klání. Střelba z luku, se vzduchové pistole a konečně i boj na kládě. Když končí poslední soutěž běh v pytlicích, te už obloha nad údolím fialová a satahuje se araky. Přesunujeme se v celé síle do blízkého Zábrdí-do staré dobré vísky a její osvěžovny. Ve sdejší hospódce máme v hofejším sálku povoleno od sdejšího předsedy MIV oslavit příchazejšíci jarní iny. Vše běží dle našich not. Kraje naše protivínská kapela zpívá i populární kamarád Drobek /dnes kapelník skupiny Maringotka/ a celá sešlost. K našemu podivu dochází hrozně brsy zrsavej mok. Ale jak se říká - jedno dojde druhý přijde je pravdou. Pivo došlo a místo něj přišlo silné komanedo příslušníků VB a s nima vždy přítomných pomocníků a psů. I počátku se zdá, že jde jen o běžnou kontrolu na kterou je každý v oblastech Šumavy svyklej. Ale jednání příslušníků je bleskové-říti se do sálku jako draci. Psi štěkají jako když týden nešrali a pomocníci je popouští z udidel. Jeden s těchto pochopě pouští vlčáka na kamaráda foma a sa ním stojící kamarádku Milumu. Nastává pravej bláznivec. Zendraký, zbraně, nadávky-tak tomuhle se říká demokracie. Bráníme se slovně"co jsme udělali špatného" - v ústech policajtů se převaluje spousta přestupků, nedovolené chromašdování, zákas táboření i urážlivé vystupování vůči veřejným činitelům, - hekas velitele sáskah zní: "do hodiny opustit hospodu-zrušit sáskahu-opustit i camp dole u feky. Každěj musí ukázat občanskéj průkas-kdo ho ukásal je sapsán a posději řešen na trestní komisi v místi bydlitě. Znovu nás tehdejší režim ukásal svoji pravou nefalševanou tvář. - Jen těžko odhadnout, jak by sáskrok skončil kdyby z naší strany někdo odpověděl na bescitná a agresivní slova a chování přítomných pomocníků po svém. S chladnou hlavou jsme se museli vydat ven. Nevinou obětí se stal kamarád Šunka. Zrovna když nás policajti vyháněli z hospódky tak se nechal s Prachatic přivést taxíkem. Chvátal na večerní sláva-vylezl s auta-musel se nechat skontrolovat, sapsat a posději zaplatil za vše tote na trestní komisi pěknou sakulacenou sumu v podobě 500 Kčs. - Pod dehledem se muselo zrušit naše noční ležení na campu Žlatokop a odjíti kankeliv do noční sepehody. Okolo padesáti nás přemázele vesničkami zpět k Prachaticím. Běh ví co si myslel popřípadný noční obyvatel s vísek který nás sledoval. Posději nás jeden starousedlík z Oeska prozradil, že si už myslel, že do kraje znovu vstoupila armáda vermachtu. Byl to od VB fajn tah. Jistě si myslel každý z nich, že padesátka zaštvaných lidí udělá po cestě páknej nějakěj průser a oni budou moči zasáhnout. Nic se však nestalo. Přespali jsme v lesích nad Prachaticema a ráno se rozejeli domů. - Po příjzdu do Protivína již místní přísluhovači roznegli fámu"ŽK" - jsme prepagovali sápadní režim, na stěně v hospódce, že byl obras Mithera a jiné hleupesti. Trestní komise v Protivíně se připravovala na svůj nej-proces. Soudruška Slavíková co by tajemní a soudruh ěrdina si zmul ruce - obecní kasa se jistě naplní. Jaro 1978 poča.

Kau pel pod Husem

Kadu let jsem toužil uskrealit si zážitek času z řeky Blanice a nějakou svlá-
čtní náhodou me vidycaj cesty odvedly jinak. Vypravil jsem se tam s přítelem
lékarem, který už zasloužil na Šumavě a zná zde nějaký kout. Krajina se však
tosti zpěnila-lidi nás odřídili, že ves Čudrovice už prostě neexistuje, ale od
hrbitova se Blanským úřadem vede prý k hrádku značená stezka a ta prý nás bez-
pečně dovede k cíli. Našli jsme ji a vstoupili do lesa. Zastavili jsme se u ně-
jaké ješky ky a značka nás opravdu dovedla k řece, kde najednou skotčila a ob-
jevila se na kůře surka u protějšku břehu Blanice. Voda je tu pěnivá a pě-
nivá, samý kámen a pětaj, petrůň eldorádo a kosařina tak tichá jako svět před
svěcením šivernešů a lidí. Petrůň se vyrážovali v stínu s chladivého prou-
du a jejich vzdušná salta by okousala poleto každého rybáře. Abylo možná pře-
jít bystřinu v těchto místech ani bosou nohou p. Blanském kameni proto jsme vy-
hledali tři soušky, přehodili je přes břehy a jako šenisté opatrně přešli se s:
to je nejv. dechem tato improvizovaná lávka. Byl to akrobatický lezecký výkon na
atikační resp. náhodou vedou. Šrápali jsme se po příkrom svahu jako nákan k hře-
cnu střechy, až jsme spatřili propast a nad ní skálu, snad skromný sbytek nějak-
dávno hradební zdi. - Opravdu nás sbylo z hradu, vlastně spočátku jen hrádku,
jehož posádka kdysi střežila starou soumarckou stezku, vedoucí z Pasova do Čec.
Zestoupili jsme s ostrožny, chtějice přebrodit hubičí proud, ale náš pokus skon-
čil neúspěšně nezdar. Měly si sjely po Blanském kameni a já nechtě jsem se oc-
tl uprostřed vody, ruce i nohy ve vzduchu, šťasten, že jsem nechtě zachránil sebe
svou krealitkou kofist. Hledaje na břehu místo s polešenými souškami, spatřil
jsem najednou div divenci. Ide se vsala, tu se vsala, objevila se zníčeho nic
tak důkladně postavená lávka se sábradln, že bylo opravdu rozkoší po ní pře-
jít. - Jem kouček dál byla značka, a již jsme původně putovali... Měknete sami
nemí ani dnešní putování po šumavské zemi taž docela bez dobrodružství.
Až jsme vyšli z lesa, spatřili jsme na obzoru táhlý hřbet Šoubina jako znare
aí této krajiny ničím neexistující.

sv. Jiří - patron rytířů a skautů celého světa.

..... - jasný zákon je v
podstatě zákonem rytířského jednání, zákonem náležitých lidí. - proto prá-
vem skauti celého světa přijali do svých řad svých vozd rytíře. Rytíře, kte-
ří byli statečnými a velkomyšlnými ochránci slabých a nemocných. Stělesněním
této postavy je sv. Jiří. Stal se také jejich patronem. Je to den 24. dubna.

všim se ...

nejčastěji opakovaná stejná slabika na světě: komece se se zentrou.
nejdelší české slovo složené se samých souhlásek: štvrdle.
nejdelší české slovo: nejneobnohodněvávavatelnejšími.

V Českých Budějovicích vychází časopis VOŠI-je určen pře sdružení šitného
kvítka, skauty, záložky ale i pro všechny co mají rádi čtení okdo dětí. Má
čest odobírat časopis pište na adres. listek : Koudkce 8. Vont, tř 5. května 42
3701 České Budějovice. Kolportéři ve vašem městě vítáni.

Znate si zamat sešit **IMPLINSAŘ MUCARKA** - příloha čas **AGLIDA** cena 5 Kčs.

Tento dopis je určen všem kamarádům z Protivína od Pepy Hucků ze Států .

Legendární irský pozdrav:

"Nalezni vždy cestu před sebou
nej vždycky vítr v zádech
ať ti slunce svítí do tváře
a v zimě sníh pokryje hebcce pláně
okolo až - až se opět setkáme.
Ať Tě Pán podrží v náručí a ve
svých Svatých Rukou.

Ahoj kamarádi.

Jezer a nesčetných řek s močály, kde komáři příšerně žerou - ale co dokáže -
zkazit vandr čs. trempovi - nic. Žádný vlak, žádná cesta, žádná zaparkuješ někde
na prašnej cestě a dál jen po svých nebo koněm nebo po vodě. Příčinná zna-
lost orientace je naprosto nutná, mnoho lidí lesy pohltily a nikdy nevydaly
nazpět. Inu i medvěd si zaslouží dobrou večeři čas od času. Tedy bouchačka
je přímo nutná a o Bowie knize ani nemluvě. Už jsem měl tu čest na jednoho
medvěda narazit, ale byl právě po snídani, tak z toho nic nebylo. - Počítám
že budu cestovat po této části Ameriky, kde lovci kožešin měli kdysi svůj
ráj. Další štace bude Severozápad - nejspíše ve společnosti Jardy Švestky, ten
teď žije v Britské Kolumbii v Kanadě. - Napište, jak se věci mají po revo-
luci a jak se ulevilo čs. trampům? Doufám, že to věčné legitimování patří mi
nulosti a že jste vše příčinně oslavili a zapili - dovedu si to představit.

Suchou stezku v létě a zasněženou v zimě Vám
z indiánské země přeje Josef - Red Roy Fox - jak jsem tady znám.

Přejeme také nej stezku a věříme, že se Pepa - starý skaut a tremp u nás co
nevidět ve městě ukáže.

Co máte vědět o USA .

Od roku 1876 vítala přistěhovalce Socha svobody, kterou darovala Francie Spo-
jeným státům k stému výročí vyhlášení nezávislosti. Měděný kolos je vyztu-
žený železnou kostrou, kterou navrhl inženýr Eiffel, pozdější tvůrce pařížské
eifelovky ..... Prvním Čechem který se dostal do ameriky je prý úda-
jně Augustin Heřman v roce 1633 .....

Hodně lidí si myslí, že prvním prezidentem Spojených států byl A. Lincoln .
Je to samozřejmě omyl. Proto pro zajímavost uveřejňujeme tabulku prvních
10 presidentů.

1. George Washington	1789-1797	6. John Quincy Adams	1825-1829
2. John Adams	1797-1801	7. Andrew Jackson	1829-1837
3. Thomas Jefferson	1801-1809	8. Martin Van Buren	1837-1841
4. James Madison	1809-1817	9. William H. Harrison	1841-
5. James Monroe	1817-1825	10. John Tyler	1841-1845
16. Abraham Lincoln	1861-1865		
26. Theodore Roosevelt	1901-1909		
32. Franklin D. Roosevelt	1933-1945		
33. Harry S. Truman	1945-1953		
34. D.D. Eisenhower	1953-1961		
35. J.F. Kennedy	1961-1963		

Jak to začalo.

První trempové byli převážně ti kteří se nedostali do řad skautů a láska k volnému životu v přírodě je táhla do lesů. Tam často napodobovali život hrdinů Karla Meye. Zejména ve velkých městech se začínaly dávat dohromady první party kamarádů, kteří jezdí do okolí prožívat kousek romantiky-dokázat si soběstačnost. - První party vznikají zejména v okolí Prahy kolem roku 1918 je to třeba Hučící peřej-která jezdí k svatému Janu/Honzovi/ do Proudů-nebo ROARING CAMP-později ZTRACENÁ NADĚJE-ZTRACENKA. Po 1.světové válce nastává konjunktura trempování. Je možné získat torny "TELETA" nebo "USky. Nadšení pro život v přírodě-party nespoutané organizací, ale přesto mnohé zákony přejímají od skautů. Tak na svých toulkách táhnou podél řek, které si pojmanovali po svém. NA VELKÉ ŘECE - V L T A V Ě - vzniká jako jedna z prvních již zmíněná ZTRACENKA. Na tuto osadu jezdí i známý skladatel trempsých písní Jarda Mottl. V Proudích pak vzniká osada RAWHIDE a ve 22 letech i osady HIANAMA, YUKON, 20 MILE a ŠDOLÍ DUCHŮ v místech pozdější DAKOTY. V letech o kterých píšem se spojuje několik trempsých part jezdicích roztroušeně a zkládají ve Svatojánských proudích osadu COWBOYOVÉ Z UTAHU. V roce 1925 se však stěhují jinam. NA HADÍ ŘECE- K O C E B Ě - staví potom prvou chatu a zakládají osadu UTAH. Zde vznikají i osady LIBERTY, URAGAN, KANSAS, LOUISIANA a další, takže se UTAH z přelidněné krajiny stěhuje zpět na Velkou řeku v místa nad Bručovem. Na jejich původním campu vzniká ze zbytků UTAHU osada HAVRAN r.1928. Osada Havran je velmi čilá ve sportech. Každoročně sjíždí na pramici z Vyššího Brodu-Vltavu do Prahy. - NA ZLATÉ ŘECE- S Ā Z A V Ě /ve Zlatém kaňonu/ od Pikovic do Kameného přivozu/ se usazuje osada ARIZONA. V jeskyni proti vrchu Medníku. V roce 1920-1921 staví opodál chatu stejného jména, která však rok na to vyhořela. Z této osady pochází akad.malíř Zdeňěk Burian zvaný Furka. Na dolejšímu toku Zlaté řeky vzniká sportovní osada TORONTO. Naproti osadě HUDSON v místě u Mařenky na podzim 1927 osada KANSAS. Odpadlíci z této osady zakládají osadu YUKATAN. Obě party však žijí v míru pod jednou společnou vlajkou S.O.K.Y. - /Spojené osady Kansas a Yukatan/. Na Zlaté řece je pak objeveno mnoho údolí - kde vznikají v zápleti osady V ŠDOLÍ TÍCHA z jara 1926 /později S.O.Š.T.-Spojené osady Šdolí ticha/. Dále vznikají osady v Šdolí ZLATÉHO POTOKA a osady v Šdolí temna. V tak zvaném "Našem údolí" vzniká sdružení skautů a zálesáků - KMEŇ DŇKŮ -osada HURIKÁN-ta staví stejnojmennou chatu. Jedním z členů je i známá postava v podobě spisovatele Boba Hurikána. Z odpadlíků osady Dakota vzniká osada GOLD RIVER/Zlatá řeka/. V místech zvaném na Dakotě staví potom chatu RATEJNÁ. V letech 1926 se přidávají k Ratejně osady TEFIGON T.F.G./trampy Fling Gentlemen/ Makonec r 1930 při pořádání zábavě je založeno S.O.H.S. což značí Spojené osady horní Sázavy- tam se sdružují osady GOLD RIVER, SAN PEDRO TEFIGON. Roku 1933 mají ve svých řadách 45 členů. - NA STARÉ ŘECE - BEROUNCE - vzniká řada osad nedaleko Skalnatého údolí r.1921 známá osada ŠDOLÍ - DĚSU. Postupně se probádalo celé okolí. I v dalších údolích se usazují osady. V roce 1932 jsou to S.O.K.U. /Spojené osady Králičího údolí/. Osada STRONG BOYS a nedaleko od nich u "Černé skály" osada stejného názvu, která se později stěhuje na druhý břeh. Většina těchto osad byla lyže chatářských, ale jezdila sem i mnohá tábornická osada. Hodně tábornických part jezdilo například i na BRDY. Ale o tom až příště.

použito materiálů Boba Hurikána.

Tak tedy: VLTAVA: Velká řeka-SÁZAVA: Zlatá řeka-BEROUNKA: Stará řeka
KOCHEVA: Hadí řeka. OTAVA: Perlová řeka.

NEZAPOMEŇTE, že 7.května se objevil první americký voják u nás ve městě.
Vzpomeňte proto na tyto vojáky kteří nám přinesli SVOBODU a vyvěste ve
svém okně vlajku USA. Na vojáky US-ARMY se léta zapomínalo-
H A N K S .
U S - B O Y S

ZNOVU V INDII .

V dubnu 1897 se vrátil Powell zpět do Indie. Zřídil zde plukovní mlékárnu aby vojáci měli zdravotně nezávadné mléko. Zřídil i výrobu sodové vody a i se staral o to co dělají vojáci v osobním volnu. Založil divadelní kroužek a hlídky vojáků soutěžily v kulturních a sportovních akcích. Dosáhl snížení alkoholu tak, že plukovnímu kantinskému věnoval pár bílých rukavic za to, že do jeho výčepu lihových nápojů nevstoupil po dobu 24 hodin ani jediný voják. Vojáci jeho pluku se sami cvičí v mapování, znalostech terénu, stopování i orientaci. A tak zatím co jiní důstojníci požadovali od svých vojáků bezduchý drill a panáčkování, stará se zkušený všestranný důstojník o své mužstvo tak, že to budí i nelibost a posměšky. - Není proto divu, že vojáci ho zbožňovali a jeho pluk byl nejlepší v celé Indii. Vojenští představení konečně začínali mít v Baden-Powella konečně důvěru.

.....

V bojích s domorodci i s divokou přírodou poznal Powell, jak je důležité, aby se voják dovedl pohybovat v terénu. Vše vypsál v knize "Rozvědky a skautování". Neměl však na mysli skautování v dnešní podobě. Slovo skaut znamená v angličtině - stopaře, harcovníka, zvěda. Baden-Powell tuto knihu napsal pro vojáky, nikoli hečhům-skautům. Celý spisek měl 20 kapitol a vyšel v roce 1894. Muži vycvičení dle této knihy, získávali hodnost plukovních stopařů. Jako odznak své hodnosti nosili na levém rukávě zlatou lilii.

.....

Dne 9. října 1899 dostal Powell šifrovanou zprávu "Očekává se prudký lijákdbejte na své seno". Senem bylo nepatrné městečko Mafeking, nalézající se na rozmezí Rhodesie a severozápadního Transvaalu. Válka s Bury začala. Posádka se skládala s 2000 mužů a pěti starých děl. Baden-Powell začal budovat kolem městečka 43 pevnůstek a kryté zákopy. Burové počtem 9000 mužů obléhali městečko celkem sedm měsíců. Obležené městečko bylo úplně odříznuto od okolního světa. Chyběla zásoba potravin, střeliva i peněz a poštovních známek. Proto Baden-Powell vydal vlastní poštovní známky, a to ve dvou hodnotách. Tyto známky jsou prvními skautskými známkami, protože poštu obstarávali mladí chlapi-dobrovolníci, zařazení do oddílů plukovních skautů/ zvědě/.

.....

Burové /afričtí farmáři/ město obléhali dál. Sám se od nich Powell dříve učil a tak musel vydat mnoho důvtipu v boji s nimi. Když Burové viděli, že městu jde na pomoc značná posila-podnikli rozhodující noční útok. Baden-Powell je nechal naběhnout na přední posice a s částí svého mužstva je obešel a napadl zezadu. Burové ustoupili-město bylo volné.

..... 1000 permonů ..... Richard.

Bláznivých permonů v botičkách kovaných
v dutině lebeční tisíc nám schovaných
ti každé ráno v prázdné lebky slují
v pětistup řadí se a rázně pochodují .

Kladiva, vrtáky, lopaty, hřebíky
v hlavě se vrtají zatlukají kol:
hlasitě bzučící jak hejno drzých
večer je utiším lahvičkou alkoh^{molů}:

A ráno opětně začnu svou robotu
jak z hlavy vyhnat mám tuhle tu holotu
dříve než mi vykepeou skrz
lebku rýhu

zkusím je poznovu utopit v líhu .

INDICKÉ LOVECKÉ DRAMA :
Dva levci, jeden tygr
jeden lovec, jeden tygr
jeden tygr.

..... D. ....

V tomto roce se dožije camp Havranů na posvátné hoře Kamejk již 20 let. Proto se také dá očekávat, že dojde k patřičné oslavě-kde a kdy? Dáme - všem kteří pamatují doby zakládání a i všem kteří táhnou již léta nahoru do bukových lesů vědět.

Kdo má zájem o zpěvníky: Tony cest a Wabiho, Mikiho, Červánku, Žalmana, Kidáka, Lovců aj-at-píše na adresu: Pavel Vinklát-okresní kult. střed. Barvířská 115/1-Liberec III. cena 10 korun.

Oznamujeme, že kamarád Franta z hasičárny dokázal nemožné. Naredila se mu holka. Když jsme se Franty ptali jak že se dívčí potomek jmenuje-Franta - pravil, že se jí ještě neptal.

V predeji je Trampský canoák neboli Čaj s příchutí jehličí-knižka povídek vyprávění o trempch. Doplněna je Honzou Vyčítalem. Dostanete na adrese: Mladá fronta-propagace-Panská-8 Praha 1 - 112 22

1.5 - 30.9. 91 by měla trvat trempská výstava ve Strakonících. Bude jí pořádá kamarád Jatečák. Snad k tomu dojde.

Pokud někdo bude trempovat Dolním Posázavím v městě Jílovém u Prahy je muzeum kde je vše okolo zdejšího těžení/dřívce/zlata a hlavně výstava dějin posázavského trampingu. Budete li mít cestu tak zajděte-prej je to dobrý.

Žlutěj rámeček co by "táborový oheň" již v Mladáku nevychází-objevil se zato černej dvojlist v časopise Folk-country.

L.P. dokončila trampská skupina Paběrky jejímž vedoucím je banjista Marko Čermák. Deska se jmenuje Od Ykonu k Ontariu.

V Obraně lidu má svůj sloupec Wabi Ryvola "Z údolí a osad" a zároveň i "Military - club-ol.

Vyšlo první číslo časopisu Intertramp.

Hospůdka v Arnošově je znovu v provozu. Za nepříznivého počasí je zde i možnost skromného noclehu. V minulých dnech se zde líbilo i kamarádům z Protivína .....

Scháním 6.čísle časopisu VPŘED ročník 2. Dále jednotlivá čísla 28.ročníku JUNÁKA. .Z.

Tom po dlouhé době vydal znovu populárního ručně psaného listu s názvem "SLEZINAK"- makej další.

Do historie vstoupí jistě únorové mrasivé sleziny na Zastávce. Z jedné strany se člověk opejkal a z druhé mrzlo pivo. Vydrželo se a přežilo. Jaro se blíží.

Vyšlo: 9.číslo DODOKAPSU - Vlci 7.číslo RODOKAPSU- Merová sedmička- Eduard Fiker, Jack London-Mezi piráty P.B.Harte-fajemství umrlčí rokle. ilus.Burian.

Letos po více než čtyřiceti letech se opět do jízdního řádu vrátil název rychlíku JUNÁK. Jedná se o rychlík číslo 563- Plzeň, Jihlava a Brno. Plzeň 6,19 - Brno 13.04 hod

Kamáci - v sobotu jedeme na vandru na Zel. Rudu Paz robu! Směr Javor!

AHOJ

JARO

91

Chceme-li pochopit současné trampské hnutí, musíme alespoň částečně připomenout některé epizody z jeho historie.

Ve dvacátých a třicátých letech dosáhlo toto hnutí obrovského rozmachu. Musím ovšem konstatovat, že už ve třicátých letech však tramping spočívá nejvíce v meziasadních sportovních kláních a hudebních produkcích. Tytám jsou noci strávené pod tenkou dekou u dohasinajících ohňů, pryč je toulání proti proudu řek a hledání nových romantických zákoutí. Kdo má peníze, kupuje pozemky a stavební materiál. Tady někde lze také vystopovat zarytek elitářství pozdější trampské šlechty.

Trampská písnička, zpočátku velice neumělá, byla stále více oblíbená i u netrampské veřejnosti, stává se v tomto období poněkud poplatnou době, což později vede k její komercializaci.

Po druhé světové válce trampské hnutí hned a spontánně obnovuje svou činnost. Pak ale přicházejí padesátá léta a proslulá perzekuce. V těchto letech však zároveň nastupuje nova trampská generace, která se od předchozích podstatně liší. Nejen například v oblékání (kostkované košile a sombrero „kovbojské“ éry byly nahrazeny nejrůznějšími zbytky vojenské výstroje a výzbroje), ale především způsobem, jakým tramping provozují. Tyto party mladých lidí se i nadále nazývají trampskými osadami (T. O.), vyjadřují tím však svůj pocit souznělosti k určité skupině a k určitým názorům. Vandrují po celé republice, spí pouze „pod širákem“, vyjímečně používají stany, nemají chaty nebo

chatové osady, s předválečnými chatovými osadami styky příliš neudržují.

Mezitím se ovšem chatové osady rozrůstají, zbavují se svého nepohodlného trampského přívlastku, stávají se pouze chatovými osadami. Mnohé spolupracují velmi agilně s místními národními výbory a připojují se k pronásledování takzvaných kovbojčků a chuliganů (rozumějí: volných trampů), čímž se stávají trampové proti trampům. Generace mladých logicky přestává rozeznávat chatáře a starou trampskou garnituru (včetně jejich potomků). — Diktátorský režim ostatně velmi brzy vycítil, že největší nebezpečí hrozí právě ze strany neorganizované hnutí mládeže, a neopomínal to dávat patřičné najevo. Paradoxem ovšem na této rozluce trampů s chatářskou smetánkou bylo například to, že se u tuláckých ohňů nové generace zpočátku zpívaly písničky předválečné éry (Mortl, Hofínek, Fořt, Kordo ve ...). S nástupem mladých autorů vznikaly však záhy i nové trampské písničky, které sice vycházely ze stejné tematiky (dobrodružství, romantika), byly však drsnější a upřímnější (Kapitán Kid, později Wabi a Miki Ryvolové a jiní).

Vlna represálií dosáhla vrcholu na přelomu padesátých a šedesátých let. Na popud několika desítek trampů (J. Čápek — Kristák, členové T. O. Zlatý klíč a další ...) byly tyto případy — jmenovitě surově rozeznání potlachů na campu Blizzard Bezpečnosti a Lidovými milicemi — předmětem oficiálně svolané besedy v nově vzniklém časopisu Mladý svět. Za účasti dodnes legendami opředěné postavy

ppk. Ticháčka se celé jednání záhy obrátilo proti postizeným (ač byl potlach původně povoleno) a jediným kladným výsledkem byla účast několika redaktorů na vandru pořádaném T. O. Zlatý klíč. Tehdejší redaktor Mladého světa, pánové Tunkl, Jelinek, Hucek a L. Smolják s J. Weiglem (dnes Divadlo Jára Cimrmana), pak zakládají v červnu 1962 osadu Pštrosů. O dva roky později přichází Mladý svět s novou rubrikou: Tábory ohně.

Můj názor ● Tvůj názor

NA TRAMPSKOU ŠLECHTU, GUSTÁVA HUSÁKA A DNEŠNÍ TULÁKY

V druhé polovině sedesátých let, v době uvolnění, už opět vycházejí trampské časopisy (Trail — ČTU, Camp — M. Čermák, J. Vycítal, Tramp a další). Šedesátá léta znamenají také obrovský zlom v oblasti hudební, který je zapříčiněn nejen pronikáním country a westernové hudby, ale především návštěvou amerického folkového zpěváka a muzikanta P. Seegera v Československu. V roce 1967 vzniká v Ústí nad Labem první ročník dnes masového festivalu Porta.

Roky takzvané normalizace po srpnu 1968 znamenaly i pro tramping období neradostných změn. Trampské časopisy byly postupně zrušeny, Česká táborečnická unie, která se snažila udržet nad vodou určitým distancováním se od trampingu a začleněním do nové struktury Socialistického svazu mládeže, byla posléze rovněž rozprášena a její majetek zabaven, festival Porta přešel do rukou „správně politicky myslících funkcionářů SSM“ a stal se později nenápadným, ale účinným nástrojem manipulace a likvidace myšlenek trampingů.

V sedmdesátých a osmdesátých letech přicházejí nové generace trampů tuláků. Tyto roky — vzhledem k politickým poměrům — jsou logicky poznamenány určitou nedůvěrou a uzavřeností jednotlivých part.

Existuje několik málo tu více, tu méně trpěných akcí (soutěž trampské poezie a prózy Trapsavec nebo soutěž kresleného humoru O piacku smichu, pořádaná T. O. Wampires). Vychází však velké množství samizdatových trampských časopisů (Kamarád, Tramp, Toulavec, později Šmatlavá stopa, Týřovský Herald, Poutník, L. Okruhy a desítky dalších ...), některé začínají po jednom či dvou číslech, jiné vycházejí několik let. Tyto časopisy, ač lokální a nepatrně nakladem (řadově až několik desítek kusů), úspěšně supluji již nezajímavou a zprofanovanou rubriku Tábory ohně MS (až do jeho zrušení v prosinci 1989), přičemž jsou bedlivě kontrolovány a často zabavovány tehdejšími státními orgány.

„Tramping je západomyslné (sic!) hnutí, které odvádí mládež od třídního boje ...“ prohlásil kdysi L. Štrougal a dr. Husák jej doplnil: „Vymytím tramping za každou cenu.“ Nepodařilo se Stejně tak jako se to nepodařilo ani jejich předchůdcům. Věřme, že v budoucnu se snad už nebudeme muset s podobnými problémy potýkat.

Pokusme se teď podívat na současný tramping očima dnešních tuláků.

Samostatnou kapitolu bezesporu tvoří osady dnes nejstarší žijící trampské generace. Tato obludná města chat naleznete v každé známější rekreační oblasti a potomci jejich zakladatelů je dodnes hrdě nazývají trampskými osadami. Ve většině z nich příčinlivě pracují osadní výbory a jejich šerifové jsou také členy jednotlivých rad MNV. Kromě pořádání tanečních zábav se podílejí na takových trampských akcích, jakými je například stavba nové samoobsluhy, asfaltování silnice do osady nebo stihání jiných trampů za volné táboreni. Výroky typu „Opravdový tramping končí s odchodem naší generace ...“ nebo „Neexistuje žádná moderní trampská písnička, je to všechno na tři akordy, a hlavně když to řve ...“ nejsou tu nijak vyjimečné.

K největším zálibám patří také pořádání oslav v rámci různých (byť i pomyslných) trampských výročí (viz 70 let trampingu — Lucerna 1989 a pod.), dále hnojení a pietní zahony, uprava anglického trávníku před chatou, oplocování pozemku novým ostnatým drátem, případně zakládání čer-

ných skládek za hranici katastrofu osady — Z potomků těchto konzervativních trampů se většinou stávají zajímavé mutace maloměstáků a trampských snobů. — Existují ovšem výjimky. V některých chatových osadách se starí trampové snaží udržovat dobré tradice, a to i přes pokročilý věk. Příkladem budiž neunavný Gusta Špaček, nebo šňáhlavická T. O. Komaří v čele s Beťou Růličem a další.

Nemůžeme opominout skupinu právě nastupující nejmladší trampské generace. Protože právě dnešní „nactiletí kluci a holky“ prožívají trampský život nejintenzivněji. Ještě si umějí a chtějí hrát, ještě nejsou zasaženi pohodlím a zábrany „slušného“ chování. Hledají cesty uniku, volnosti a kamarádství. Stejně tak jako je hledali i první trampové kdysi před sedmdesáti lety. Nejsou mezi nimi známé osobnosti a v pomyslném žebříčku trampské popularity ještě ničem nedosáhli. Nejsou však proto o nic horšími trampy než jejich předchůdci!

Někteří z této generace trampů jsou dodnes činní i na poli hudebním (duo Červánek).

Kupodivu dodnes se zcela odlišně projevuje generace trampů padesátých a šedesátých let. Svobodně toulání považují za součást svého životního stylu a dodnes je můžete potkat na nádražích či lesních cestách. Je pochopitelné, že s rostoucím věkem i oni častěji vyraží na „svá“ stará místa, ale myšlenky volného trampingu zůstávají věrné. Silně je zde znát spojení s československými trampy křeji, zvláště po roce 1968, odešli do zahraničí.

V oblasti hudební ještě dnes stále aktivně působí Kapitán Kid, bratři Ryvolové, ale také skupiny Greenhorns, Pacifik, Taxme ni s Jardu Čvančarou a mnoho dalších. A co je nejdůležitější, jejich písničky jsou součástí trampského muzícování. K tomuto repertoáru se pochopitelně postupně přidávají skupiny a interpreti mladší (Bronťosauri, Wabi Daněk, Přihaf, Nohavica, Hop-Trop ...).

V hudbě dále došlo k prolínání trampingu a trampské písničky s jinými oblastmi tohoto žánru (country, folk, bluegrass). U ohně si můžete poslechnout Wabiho Ryvolu vedle brněnských Poutníků, Slávka Janouška vedle Kapitána Kida a podobně.

Mezi trampy byty, jsou a jistě i budou rozdíly, rozpory, otevřená nepřátelství problémy s alkoholem (včetně extrémně počínaje opilectvím a konče přísné střežnou abstinencí). Zdá se mi však, že se mezi mladými vytrácí pocit souznělosti a hrdoosti na svoji příslušnost k trampské komunitě. Tím, že o těchto otázkách nebudeme mluvit, ovšem věci rozhodně neprospějeme.

Pokusím se vám přiblížit tramping takový, jaký byl a je. Bez falešného předstírání všeobjímající kamarádske pospolitosti, bez záští k tomu či onomu směru nebo skupině.

JIŘÍ CIHLÁŘ — Diktátor

